

Marie

CAPO 2

hudba a text: Tomáš Klus

♩ = 144

Je den, tak pojd' Ma-ri-e ven, budeme žít, há-zet šutry do o - ken. Je
dva necháme doma tru-co-vat, když nechtějí, ne-mu - sí, ne-bu-dem se vnucovat. Je-mi -
-ne, všechno zlý jednou po-mi-ne, tak Marie, co ti je?
Vše-moc-
-né jsou loutkařovy prsty, ať jsou tenký nebo tlustý, občas pře-tr-ha-jí nit. A to pak
jít a nemít nad sebou svý jis-tý, pořád s tváří op-ti - mis-ty lis-ty v ži-tí ob-ra - cet. Je to
jed, ma-zat si kolem hu-by med a ne-sly - šet, jak se ti bor-tí svět. Ma-ri-
-e, kdo pře-ží - vá, ne - ži - je, tak á - dy - jé.
Ma-ri-e, už za-se máš tu-le-ní sklony ja-ko lo-ni. Sly-ším ko-stel - ní zvony znít
a to mě za-bi-je, a to mě za-bi-je, a to mě za-bi-je, jis - to jis - tě. Já
Refr.
mám, Ma-ri-e rád když má moje by-tí spád, bý - ti
věč - ně na ces - tách a k ránu spí - cím plí - cím ži-vot vdechovat.
1. Nechtěj mě mi-lo-vat, nechtěj mě mi-lo-vat, nechtěj mě mi-lo-vat. Já
2. Copak
ne-mů- že být me-zi že-nou a mu-žem přá - tel - stvi, kde není ni-kdo nic dlu-žen?
prostě jen pros - té spříznění du - ší, a-niž by kdo-ko-li co - ko - li tu - šil.
Na, na, na... 1. 2. Já